



CGT ENSENYAMENT COMUNICAT

Ens volen robar les pensions públiques

Les diferents lleis de reforma del sistema de Seguretat Social quant a Pensions, més enllà de garantir la consolidació del nostre sistema públic, universal i solidari, han suposat una dinamitació del mateix.

La Llei 27/2011 de Zapatero, pactada entre gairebé totes les forces polítiques i els sindicats del règim, més la Llei 23/2013 del PP que regula el factor de sostenibilitat i l'Índex de Revaloració del sistema de Pensions de la Seguretat Social, han suposat, la primera una rebaixa mitjana entorn del 20%, mentre que la segona reforma del 2013 sumarà una pèrdua addicional del 15%, per la reducció de la pensió mitjana nominal després de la jubilació.

El "sacrosant dèficit" comporta un apalancament de les polítiques denominades de "consolidació fiscal" o, en termes senzills, polítiques de robatori i espoli dels drets socials, sent un dels factors en els comptes generals de l'Estat, que desvia milers i milers de milions de la despesa social (pensions, educació, sanitat i dependència fonamentalment) per complir amb els compromisos amb Brussel·les.

Els governs de torn, des del 2011, quan aborden la reforma de l'article 135 de la CE (es garanteix el pagament dels interessos i principal d'un deute il·legítim i il·legal, doncs és el deute dels banquers i especuladors), s'enfronten al següent dilema: o bé aplicar retallades en la despesa o bé pujar els impostos directes i/o indirectes per obtenir majors ingressos.

El problema, el financer, per "lleis", obliga als comptes de la Seguretat Social a tenir un equilibri, és a dir, els ingressos menys les despeses, haurien de ser 0, o tenir superàvit, en cas contrari, les revaloracions de les pensions, amb independència del cost de vida



CGT ENSENYAMENT COMUNICAT

(IPC), solament s'actualitzaran en un 0,25%.

La Seguretat Social, subjecta a aquesta “regla sagrada del mercat”, davant la destrucció de milions d'ocupacions des del 2011, la baixada de les cotitzacions empresarials a través de les subvencions i les reduccions, les tarifes planes, l'expulsió de centenars de milers de cotitzadors de les persones “cuidadores” per llei de Dependència i el menor ingrés, a causa que els centenars de milers d'assalariats i assalariades que entren al mercat de treball des del 2011 ho fan amb salaris propers al SMI, col·loquen al sistema públic de Seguretat Social en dèficit continu i permanent, almenys fins al 2022.

Tots aquests factors polítics, és a dir, decisions polítiques adoptades pels governs del PSOE i del PP conjuntament amb Brussel·les, ha comportat una deterioració dels comptes públics, i se li imputa a la Seguretat Social un dèficit proper a l'1,5 del PIB a la fi del 2017, és a dir, prop de 18.500 milions d'euros.

Contravenint l'article 50 de la CE que diu que “Els poders públics garanteixen, mitjançant pensions adequades i periòdicament actualitzades, la suficiència econòmica als ciutadans durant la tercera edat...”, es decideix reduir encara més la “despesa en pensions” (ja s'han reduït substancialment amb l'allargament del període de càlcul, amb el retard en l'edat de jubilació...), per mitjà d'incrementar les pensions solament en el 0,25%, la qual cosa ha servit per finançar part del forat de el “dèficit” i, des del 2019, aplicar el factor de sostenibilitat per a totes les persones que es jubilin a partir d'aquest any.

El factor de sostenibilitat, més enllà de la “fórmula pseudo - científica”, és senzillament una reducció en origen de la pensió, en establir el càlcul de la mateixa en funció de l'esperança de vida a aquest moment i el que no s'ha de percebre més que les generacions anteriors. És a dir, es cobrarà menys al mes però durant més anys.

Concloent, la Seguretat Social, el nostre sistema públic de Pensions,



CGT ENSENYAMENT COMUNICAT

l'han deixat en situació de fallida de forma premeditada i metòdica per part dels partits governants des de 1980 i per gairebé tot l'arc parlamentari des de 1995.

Les persones pensionistes, així com les classes obreres en actiu, no hem estat capaços de generar mobilització social suficient per parar aquest robatori d'un dels nostres drets fonamentals, més si tenim en compte que el 38% de les llars espanyoles depenen del perceptor principal que és pensionista.

Fer fallida el sistema públic de Seguretat Social té un objectiu per res amagat: mercantilitzar i lliurar als mercats privats (banquers i asseguradores) el 45% de la partida de la despesa social que actualment es dedica a les pensions públiques. Els privilegiats: mercats, empresaris, executius, capital, es deslliguen de l'obligació de complir amb el principi de solidaritat, no contribuint a la caixa comuna per mitjà de mecanismes d'elusió fiscal que el sistema "legal" els permet.

L'empobriment de les persones pensionistes actuals (9 milions de pensions) es reflecteix en el fet que, més de 5 milions perceben una pensió menor del SMI, i amb la NO pujada de les pensions segons el cost de vida -quan no la congelació- i la baixada en origen de la pensió per a totes les persones que es jubilin a partir del 2019, ens trobarem en un futur-present on la desigualtat i l'empobriment seran els senyals d'identitat per a la majoria de la població.

CGT considera que es fa necessari una MOBILITZACIÓ social forta i radical per "salvar" el dret social més fonamental: LES PENSIONS PÚBLIQUES UNIVERSALS i SUFICIENTS.

Secretariat Permanent del Comitè Confederal de la CGT

Comunicat